

บทคัดย่อ

การศึกษากการปลูกถั่วเขียวเพื่อใช้เป็นปุ๋ยพืชสดในนาข้าวในเขตชลประทานในจังหวัดขอนแก่น โดยใช้ความชื้นที่มีเหลืออยู่ในดินจากการปลูกพืชฤดูแรก ได้ทำการทดลองในดินชุดร่อยเอ็ด (fine loamy, mixed, isohyperthermic, Aeric Paleaquults) โดยใช้อัตราเมล็ดถั่วเขียว 5 และ 10 กก. ต่อไร่ และปลูกโดยการไถดินและไม่ไถดินแล้วหว่านเมล็ด จากการทดลองพบว่า การใช้ถั่วเขียวเป็นปุ๋ยพืชสดในนาข้าวมีแนวโน้มทำให้ผลผลิตน้ำหนักรวมเมล็ดข้าวและฟางเพิ่มขึ้น แต่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระหว่างอัตราเมล็ดที่หว่านและการไถดินและไม่ไถดินก่อนหว่านเมล็ด ไม่ได้ทำให้น้ำหนักของถั่วแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด คุณสมบัติของดินทางเคมีหลังปลูกมีแนวโน้มที่ดีขึ้น การใช้ถั่วเขียวเป็นปุ๋ยพืชสดในนาข้าวในเขตเกษตรชลประทานหลังฤดูปลูกแรกมีแนวโน้มที่จะเป็นไปได้ถ้ามีการจัดการที่ดี และควรจะมีการทดลองซ้ำเพื่อให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

Abstract

A Study on Utilization of Mungbean as Green Manuring in Paddy Field was conducted on Re - soil (fine loamy, mixed, isohyperthermic, Aeric Paleaquults) in irrigation area of Khon Kaen Province. Mungbean at the rate of 5 and 10 kg/rai were sown on soil which had been ploughed and not ploughed. The result obtain indicated that incorporation of mungbean into the soil one week before transplanting rice (RD-23) has tendency of increasing yield but there was no statistical difference in rate of mungbean and kind of soil preparation (plough vs not plough). Utilization of mungbean as a green manure in paddy field for second rice in irrigated area might be possible if good management were performed. For reliable data, need to reconfirm by increasing rate of mungbean.